

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยเรื่อง การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ประเภทกระเป๋าสุภาพบุรุษ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการศึกษาวิจัยให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย คือ เพื่อศึกษาสภาพปัญหา แนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุภาพบุรุษ ของสินค้าชุมชน หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขตจังหวัดปทุมธานี เพื่อประเมินความพึงพอใจ ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุภาพบุรุษ ของสินค้าชุมชน หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขตจังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการศึกษาสภาพปัญหา การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋า ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุภาพบุรุษของผู้ผลิตสินค้าชุมชน หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตจังหวัดปทุมธานี ในการสรุปผลการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยแบ่งขั้นตอนต่างๆ ออกได้ดังนี้

5.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนแรก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ประเภทกระเป๋าสุภาพบุรุษ มาเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อการจัดจำหน่าย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- กลุ่มผู้ผลิตกระเป๋าสุภาพบุรุษ ผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขต จ. ปทุมธานี
- กลุ่มสุภาพบุรุษผู้ใช้กระเป๋า ในเขต จ. ปทุมธานี และกรุงเทพมหานคร
 - กลุ่มกระเป๋าสุภาพบุรุษเพื่อการจัดจำหน่าย

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- กลุ่มผู้ผลิตกระเป๋าสุภาพบุรุษผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่ง

ผลิตภัณฑ์ ในเขต จ. ปทุมธานี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างมีเงื่อนไข เป็นการศึกษาระบบเฉพาะเจาะจงกับกลุ่มที่สนใจโดยมีคุณสมบัติตรงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งจะอยู่ในดุลพินิจของผู้วิจัย เป็นสำคัญ จำนวน 3 ราย ได้แก่

1. นาง วิมล เดชะบุญ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระจ่างแว้ว แนวคิดแบบหนึ่งต่อ
2. นาย วิรุจน์ พิลารม ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระจ่างแว้ว นกกระจอกเทศ
3. นาย พัฒนโชค นนทะชาติ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระจ่างแว้ว กระจ่างแว้ว

- กลุ่มสุภาพบุรุษผู้ใช้กระจ่างแว้ว ในเขต จ. ปทุมธานี และกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเท่าที่ผู้วิจัยจะรวบรวมได้ หรือพยายามให้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนครบตามที่ต้องการ โดยใช้หลักการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามตารางคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1978 : 608 - 609) จำนวน 205 คน

- กลุ่มกระจ่างแว้วสุภาพบุรุษเพื่อการจัดจำหน่าย ในสื่อออนไลน์อินเทอร์เน็ต โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Random Sampling) การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ เงื่อนไข หรือ คุณสมบัติไว้ล่วงหน้า เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เหมาะสม จำนวน 100 ใบ

ส่วนที่สอง มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบ ผลิตภัณฑ์กระจ่างแว้วสุภาพบุรุษ ของสินค้าชุมชนหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขตจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยวิจัยเชิงทดลอง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย
 - ผู้ผลิตกระจ่างแว้วสุภาพบุรุษผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขต จ. ปทุมธานี
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - ผู้ผลิตกระจ่างแว้วสุภาพบุรุษ ผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขต จ. ปทุมธานี กลุ่มผู้ผลิตกระจ่างแว้วสุภาพบุรุษผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

ในเขต จ. ปทุมธานี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างมีเงื่อนไข เป็นการศึกษาแบบเฉพาะเจาะจงกับกลุ่มที่สนใจโดยมีคุณสมบัติตรงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งจะอยู่ในดุลพินิจของผู้วิจัยเป็นสำคัญ จำนวน 3 ราย ได้แก่

- ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระเป๋าวัว แนวคิดแบบหนังต่อ
- ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระเป๋านกกระจอกเทศ
- ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระเป๋าปลากระเบน

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยโครงการ การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุภาพบุรุษของผู้ผลิตสินค้าชุมชน หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในเขตจังหวัดปทุมธานี การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัย กำหนดวิธีการสร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์ โดยมีวิธีการดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาแนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุภาพบุรุษ ของสินค้าชุมชน หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขตจังหวัดปทุมธานี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือมี 2 แบบ เป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาแนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุภาพบุรุษ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัย ประกอบด้วย

- แบบสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ผลิตกระเป๋าสุภาพบุรุษผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขต จ. ปทุมธานี เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการออกแบบและพัฒนาของกลุ่ม และเพื่อจะนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการกำหนดแนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยแบ่งตามประเภทของกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุภาพบุรุษจำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตกระเป๋าวัว แนวคิดแบบหนังต่อ กลุ่มผู้ผลิตกระเป๋านกกระจอกเทศ และกลุ่มผู้ผลิตกระเป๋าปลากระเบน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์ ชนิดเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัญหาในการออกแบบและพัฒนาของกลุ่ม และเพื่อจะนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อการกำหนดแนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดแบบปลายเปิด (open – ended)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไป เป็นแบบชนิดแบบปลายเปิด (open – ended)

- แบบสอบถาม กลุ่มสุขภาพบุรุษผู้ใช้กระเป๋า เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ องค์ประกอบสิ่งของเครื่องใช้ที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องในการใช้งานผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุขภาพบุรุษ เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลและกำหนดแนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุขภาพบุรุษ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ชนิดเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการ องค์ประกอบสิ่งของเครื่องใช้ที่เป็นปัจจัยเกี่ยวข้องในการใช้งานผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุขภาพบุรุษ เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดแบบปลายเปิด (open – ended)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไป เป็นแบบชนิดแบบปลายเปิด (open – ended)

- การสังเกต กลุ่มกระเป๋าของสุขภาพบุรุษเพื่อการจัดจำหน่ายในสื่อออนไลน์อินเทอร์เน็ต เพื่อศึกษาแนวความคิด รูปแบบ วัสดุ กรรมวิธีการผลิต ขนาดสัดส่วน องค์ประกอบ สี ลวดลาย เพื่อจะนำผลที่ได้มาสรุปและนำมาใช้กำหนดแนวทางในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุขภาพบุรุษแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับยี่ห้อ ขนาดของผลิตภัณฑ์ เป็นแบบชนิดปลายเปิด (open – ended)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสังเกตเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ ของกระเป๋าสุขภาพบุรุษ เป็นแบบชนิดแบบปลายเปิด (open – ended) ได้แก่

- ลักษณะทั่วไปของแนวความคิด
- การจัดองค์ประกอบ
- การถัก สาน มัด ผูก ตอก ดุน ฉลุ เขียนสี (ถ้ามี)
- สี
- การเย็บ
- การประกอบ

- การประกอบหรือตกแต่งด้วยวัสดุอื่น
- การเคลือบเงาหรือการขัดเงา (ถ้ามี)
- การใช้งาน
- เครื่องหมายและฉลาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบชนิดปลายเปิด (open – ended)

อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานได้แก่

กล้องถ่ายภาพดิจิทัล เป็นอุปกรณ์ใช้สำหรับเก็บข้อมูลในการบันทึกภาพ ประกอบด้วย ลักษณะทั่วไปของแนวความคิด การจัดองค์ประกอบ ลวดลายบนชิ้นหนัง การถักสาน มัด ผูก ตอก ฉลุ เขียนสี สี การเย็บ การประกอบหรือการตกแต่งด้วยวัสดุอื่น การเคลือบเงาหรือการขัดเงา การใช้งาน การบรรจุ เครื่องหมายและฉลาก เป็นกล้องดิจิทัลที่ได้การรับรองมาตรฐาน ISO

เวอร์เนีย เป็นอุปกรณ์ใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับขนาด กว้าง ยาว ความหนา หรือเส้นผ่าศูนย์กลาง ของชิ้นหนังแต่ละชนิด อุปกรณ์ประกอบ สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของสุภาพบุรุษ หน่วยของการวัด ใช้ระบบ ซีจีเอส (CGS = Centimeter – Gram - second) เป็นหน่วยวัดตามระบบเมตริก มีหน่วยความยาวเป็นเซนติเมตร เป็นเครื่องมือที่ได้การรับรองมาตรฐานจากกระทรวงพาณิชย์

ไม้บรรทัด เป็นอุปกรณ์ใช้ในการวัดขนาดสัดส่วนความกว้าง ยาว สูง เพื่อให้ได้ขนาดโดยรวมของคุณลักษณะของกระเป๋าสุภาพบุรุษ หน่วยของการวัด ใช้ระบบ ซีจีเอส (CGS = Centimeter – Gram - second) เป็นหน่วยวัดตามระบบเมตริก มีหน่วยความยาวเป็นเซนติเมตร เป็นเครื่องมือที่ได้การรับรองมาตรฐานจากกระทรวงพาณิชย์

เครื่องชั่งน้ำหนักระบบดิจิทัล เพื่อใช้สำหรับในการชั่งน้ำหนักของวัสดุที่ใช้ในการผลิตกระเป๋าสุภาพบุรุษ ได้แก่ ชิ้นหนังแต่ละชนิด อุปกรณ์ประกอบ สิ่งของเครื่องใช้ของสุภาพบุรุษ เพื่อจะได้ทราบถึงปริมาณมวลรวมของน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น ตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินงานจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงานการผลิต หน่วยของการวัด ใช้ระบบ ซีจีเอส (CGS = Centimeter – Gram - second) หน่วยมวลสารเป็นกรัมเป็นอุปกรณ์ที่ได้รับรองมาตรฐานจากกระทรวงพาณิชย์

สายหูหิ้วที่มีรูปแบบและขนาดต่างๆ ตามมาตรฐานการผลิตเพื่อการจัดจำหน่าย ใช้สำหรับในการทดลองการรับน้ำหนักที่มีผลต่อร่างกายมนุษย์ เช่น การหิ้ว ถือ สะพาย บ่า เพื่อให้ได้คุณลักษณะของรูปแบบสายหูหิ้วที่มีการใช้งานสบาย ไม่เกิดผลกระทบต่อร่างกายของกลุ่มสุภาพบุรุษผู้ใช้กระเป๋า

คอมพิวเตอร์เพื่อใช้สำหรับบันทึกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ และการสังเกต รูปแบบกระเป๋าสุภาพบุรุษ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อปฏิบัติกรออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์กระเป๋าสุภาพบุรุษ ของสินค้าชุมชน หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในเขตจังหวัดปทุมธานี โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลต่างๆ มาสรุปและกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ การออกแบบและพัฒนากระเป๋าสุภาพบุรุษ โดยใช้กลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตกระเป๋าหัว แนวคิดแบบหนังต่อ กลุ่มผู้ผลิตกระเป๋านกกระจอกเทศ และกลุ่มผู้ผลิตกระเป๋าปลากระเบน มาเป็นกลุ่มที่ใช้ในการทดลองเพื่อผลิตกระเป๋าสุภาพบุรุษจำนวน 3 รูปแบบ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบ (Idea Sketch) และการเขียนแบบ (Working Drawing)

ขั้นตอนที่ 2 การขึ้นรูปผลิตภัณฑ์โมเดลเสมือนจริง (Mock-Up)

ขั้นตอนที่ 3 การผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Prototype)

การทดสอบเครื่องมือ นำแบบสอบถามไปทดลอง (try – out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียง จำนวน 30 คน

5.1.3 สรุปผลวิจัย

ผลการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง นำมาใช้ในการดำเนินงานเก็บข้อมูล ประกอบด้วยผู้ประกอบการในกลุ่มเสื้อผ้าละเครื่องแต่งกาย ของสินค้าชุมชน หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดปทุมธานี จำนวน 3 ราย คือ

1. นาง วิมล เดชะบุญ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระเป๋าหนังหัว แนวคิดแบบหนังต่อ
2. นาย วิรุจน์ พิลาวรม ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระเป๋าหนังนกกระจอกเทศ
3. นาย พัฒนโชค นนทะชาติ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ กระเป๋าหนังปลากระเบน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 3 ราย มีดังนี้

5.1.4 สรุปผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการสินค้าชุมชน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้ประกอบการทั้งหมด 3 ราย เป็นผู้ประกอบการสินค้าชุมชนในจังหวัดปทุมธานี มีอายุระหว่าง 33-53 ปี ทั้งหมดแต่งงานแล้ว จบการศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 2 ราย และจบการศึกษาระดับชั้นปีที่ 6 จำนวน 1 ราย มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-25 ปี นิยมใช้ที่บ้านเป็นที่ผลิตสินค้าทั้งหมดขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการกับหน่วยงาน พัฒนาชุมชนฯ และพาณิชย์จังหวัด ของจังหวัดปทุมธานี โดยขึ้นทะเบียนลักษณะการดำเนินงานประเภท วิสาหกิจชุมชน SME ทั้งหมด ผลิตภัณฑ์ที่ผลิต จัดอยู่ในกลุ่มงานประเภท ผ้าและเครื่องแต่งกาย ผลิตภัณฑ์ประเภท เป็นผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทกระเป๋าหนัง หมอนหนัง และพวงกุญแจหนัง กระเป๋าหนังวัว หนังนกกะจอกเทศ หนังจระเข้ หนังงู หนังปลานิล หนังขาไก่ กระเป๋าแจมส์บอนด์ กระเป๋าใส่เอกสาร กระเป๋าสะพายสุภาพบุรุษ กระเป๋าถือสุภาพบุรุษ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการขนส่ง ด้านการสร้างสรรค์ ด้านความสัมพันธ์ทางศิลปะ ด้านคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ ด้านการตลาด และด้านกฎหมาย

ด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

ผู้ประกอบการทั้งหมด 3 ราย มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพราะมีการเรียนรู้และฝึกอบรมจากหน่วยงานรัฐและเอกชน มีประสบการณ์ทำงานมาหลายปี เคยใช้วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ สัมภาษณ์ สอบถาม ทดลอง สังเกต เอกสาร สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ตำรา และจากนิทรรศการแฟชั่นโชว์ตามลำดับ ส่วนใหญ่จะไม่มีการวิจัย แต่ใช้วิธีการสอบถามจากลูกค้า มีการระดมความคิดทางด้านการออกแบบ ด้านการผลิต ด้านการตลาด นำข้อมูลความคิดเห็นที่ได้จากลูกค้ามาดำเนินการพัฒนา และมีอาจารย์ที่สอนการออกแบบมาแนะนำให้ และดูจากแบบเดิมและพัฒนาให้มันแปลกในเรื่องของรูปแบบ สีส้น และลวดลาย

การออกแบบขั้นสุดท้าย มีการออกวาดรูปเพื่อให้เห็นรูปแบบจากความคิด และนำมาทดลองตัดเป็นรูปทรงกระเป๋า มีการนำผลิตภัณฑ์ที่ทำการผลิตมาทำการทดลองตลาดทุกครั้ง สามารถปรับ

ประยุกต์การใช้งานที่ได้คำแนะนำจากลูกค้าให้สามารถใช้งานได้ดีขึ้น ให้กระเป๋างานได้ง่าย มีความคงทน มีวิธีการกำหนดแนวความคิด (Concept) คือการรวมส่วนประกอบต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นสิ่งเดียวกัน เกี่ยวกับกระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ เป็นการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มโดยใช้การมีส่วนร่วมในด้านความคิดของสมาชิก โดยการศึกษาจากรูปแบบกระเป๋าสถาปัตยกรรม เขาส่วนที่ดีของเขานำมาปรับปรุงให้เป็นแนวคิดของตนเอง มีวิธีการกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ (Concept Design) ในทางการค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ คือ โดยคำนึงความต้องการของตลาดให้มากที่สุด กำหนดตามกลุ่มผู้ใช้งาน ถ้าเป็นคนทำงานก็กำหนดแบบที่เรียบง่าย ไม่เล็กไม่ใหญ่เกินไป ถ้าเป็นวัยรุ่นก็จะกำหนดให้มีสีสันที่แปลกใหม่ ถ้าเป็นผู้ใหญ่ก็จะเน้นความเรียบร้อยใช้งานง่าย จะเน้นแนวแฟชั่นให้ดูทันสมัยมากขึ้น

ใช้วิธีการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยวิธี เสกัตภาพ สร้างของจริง และ สร้างหุ่นจำลอง ใช้เทคนิควิธีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยการ การพัฒนาจากเสกัตภาพ การพัฒนาจากต้นแบบ วิเคราะห์จากผลิตภัณฑ์คู่แข่ง การพัฒนาจากหุ่นจำลอง อื่นๆ คือติดตามแฟชั่น หนังสือนิตยสาร ในการออกแบบ

ใช้วิธีการศึกษาหาแนวทางการออกแบบ โดยวิธีตลาด โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต คิดเอง ลอกเลียน จากห้องสมุด ระดมความคิดของสมาชิกกลุ่มในการออกแบบผลิตภัณฑ์ และปรับปรุงวิธีการออกแบบจากแบบร่าง โดยปรับให้เข้ากับการทำงานของตนเองให้ดีขึ้น

คำนึงถึงหลักในการออกแบบผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย หน้าที่ใช้สอย (Function) ความปลอดภัย (Safety) ความแข็งแรง (Construction) ความสะดวกสบายในการใช้สอย (Ergonomics) ความสวยงาม (Aesthetics) ราคา (Cost) การซ่อมแซมง่าย (Ease of maintenances) วัสดุและการผลิต (Materials and Production) การขนส่ง (Transportation) อื่นๆ คือ ความต้องการของตลาด เกี่ยวกับหน้าที่ใช้สอย (Function)

ในการออกแบบผลิตภัณฑ์คำนึงถึง คือ กลุ่มเป้าหมาย ประสิทธิภาพ สะดวกสบาย การประกอบชิ้นส่วน การติดตั้งใช้งานจริง การทำความสะอาด อื่นๆ เวลากลุ่มเป้าหมายนำไปใช้งาน จะได้รับความพึงพอใจและน้ำหนักที่เหมาะสม

เกี่ยวกับความปลอดภัย (Safety) ในการออกแบบผลิตภัณฑ์คำนึงถึง วัสดุ การผลิต การจัดเก็บ บรรจุภัณฑ์ กลุ่มผู้บริโภค อายุในการใช้งาน มีเอกสารกำกับและแนะนำประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ที่ผลิตอยู่ เน้นเรื่องการให้ความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม คือ ให้ความปลอดภัย เพราะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ไม่ทิ้งเศษวัสดุ พยายามย่อยให้หมด ถ้าเหลือก็เก็บใส่ถุงดำทิ้งขยะ การทำงานจะมีวัสดุ กลิ่น สี

เกี่ยวกับความแข็งแรง (Construction) ในการออกแบบผลิตภัณฑ์คำนึงถึง โครงสร้าง

คุณสมบัติของวัสดุ น้ำหนัก รูปร่าง การประกอบ กระแทกกระแทก เกี่ยวกับความสะดวกสบายในการใช้สอย (Ergonomics) ในการออกแบบผลิตภัณฑ์จะคำนึงถึง ขนาดสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ ซีดจำกัดที่เหมาะสมของรูปร่างรูปทรงผลิตภัณฑ์ อวัยวะ ขนาดสัดส่วนร่างกายของมนุษย์ เพศ วัย การดูแลรักษาและซ่อมแซมง่าย (Ease of maintenances)

ในการออกแบบผลิตภัณฑ์จะคำนึงถึงเรื่อง ตำแหน่งในการจัดวาง ชิ้นส่วนงานประกอบ อะไหล่ กลุ่มผู้ใช้ พื้นผิววัสดุ รูปร่างรูปทรง คู่มือบ่งชี้การใช้งาน คุณสมบัติของวัสดุ และกลไกเกี่ยวกับวัสดุและการผลิต (Materials and Production)

ในการออกแบบผลิตภัณฑ์จะคำนึงถึงเรื่องสิ่งแวดล้อม การนำกลับมาหมุนเวียนมาใช้ใหม่ แหล่งผลิต อื่นๆ คือ ความเหมาะสมกับรูปแบบผลิตภัณฑ์ วัสดุที่ใช้ในการผลิตได้มาจาก ในจังหวัดเดียวกัน เช่น นิคมอุตสาหกรรมนวนคร บริเวณอำเภอเมืองเป็นกระดาศ และผ้าดิบ แถวสี่มุมเมืองรังสิต ต่างจังหวัด นิคมอุตสาหกรรมบางปู สมุทรปราการ หนั่ง อะไหล่ กาว ด้าย แถววงเวียนใหญ่กับเสือป่า กรุงเทพมหานคร วัสดุที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ เป็นลักษณะ วัสดุธรรมชาติ และวัสดุสังเคราะห์ องค์ประกอบของวัสดุเป็นแบบวัสดุที่ยังไม่ได้แปรรูปและวัสดุแปรรูป กรรมวิธีผลิต วัสดุเป็นแบบซื้อวัสดุที่ผลิตสำเร็จรูป ผลิตวัสดุใช้เอง จำผลิตวัสดุ นอกจากนี้นำวัสดุที่เหลือใช้มาพัฒนาขึ้นใหม่

มีวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของวัสดุด้วยวิธีการ ตรวจนับ ชั่งน้ำหนัก และใช้ความชำนาญของแผนกตรวจสอบสินค้า วิธีการ ดูความแข็งแรงและเรียบร้อย ตรวจสอบด้วยสายตาและความชำนาญ

ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์ การทดลอง ปรีक्षाผู้เชี่ยวชาญ ตามมาตรฐานสากล แนวคิดและรูปลักษณะ ตามความต้องการผู้ใช้ ความงดงาม จิตวิทยาของมนุษย์ พิจารณาจุดบกพร่องและข้อผิดพลาด และประชุมระดมความคิดหาจุดอ่อนจุดแข็งของผลิตภัณฑ์

หลักการพิจารณาพินิจวิเคราะห์ เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ คือ การวิเคราะห์ตลาด (marketing analysis) การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ (comparative product analysis) การวิเคราะห์ลักษณะกายภาพ (physical analysis) การวิเคราะห์ประโยชน์ใช้สอย (function analysis) ต้นแบบและหุ่นจำลอง (prototype and model) การวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ (scientific analysis) การประยุกต์เทคโนโลยี (technology application) ความงาม (aesthetic)

ผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานในการผลิต มีการตรวจสอบของหน่วยงานภาครัฐตลอดเวลา ทำงานให้คงทน ไม่ให้กลับมาซ่อม เลือกใช้วัสดุที่คงทน ด้รับรองมาตรฐาน มผช. มาตรฐานที่ใช้ในการ

ผลิต เป็นมาตรฐาน มผช. (มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน) มาตรฐานสหกรณ์ และมาตรฐาน
อุตสาหกรรม สินค้าได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ประเภท มผช.(มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน) มอก.
(มาตรฐานอุตสาหกรรม) มาตรฐานสหกรณ์ มาตรฐาน OTOP 4-3 ดาว

โดยรวมแล้ว ผลิตภัณฑ์สามารถสนองความต้องการของลูกค้าเกี่ยวกับคุณภาพที่ดี เป็น
ผลิตภัณฑ์ที่ทางกลุ่มชุมชนช่วยกันคิดโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก ใช้วัสดุ
อุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการผลิตทุกขั้นตอน ให้คุณภาพ เน้นวัสดุที่ดีมีคุณภาพ สามารถใช้ได้
ทนทาน การบริการมีการบริการหลังการขาย โดยการให้คำแนะนำ การจัดเก็บ ดูแลรักษา โดย
ผลิตภัณฑ์ของทางกลุ่มจะมีการออกร้านไปตามจังหวัดต่างๆ ให้เข้าถึงมือผู้บริโภคโดยตรง และทาง
กลุ่มได้รับประกันซ่อมแซมหลังการขายทุกครั้ง และทำสินค้าให้มีคุณภาพเพื่อลูกค้าจะได้ประทับใจ

ด้านการขนส่ง

เกี่ยวกับการขนส่ง (Transportation) บรรจุภัณฑ์จะคำนึงถึงเรื่อง รูปแบบสวยงาม จดจำ
ง่าย ความสะดวกสบาย มีฉลาก ข้อมูลบ่งชี้ถูกต้อง ขนาดมาตรฐาน ความประหยัด ผู้ซื้อ ปัจจัย
ในการขนส่ง การปกป้องสินค้าได้ดี ประกอบได้เร็ว อื่นๆ คือการนำกลับมาใช้ได้อีก

ในการขนส่งสินค้า ใช้การขนส่งในลักษณะทางรถ ทางรถไฟ ไปรษณีย์ และทางเครื่องบิน
มีบรรจุภัณฑ์เพื่อการขนส่ง บรรจุภัณฑ์เพื่อการจัดจำหน่าย เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการ
ขายเวลาจำหน่าย เวลาขนส่งต้องมีไว้เพื่ออำนวยความสะดวก เวลาจำหน่ายเมื่อมีกล่องก็จะมี
ราคา และปกป้องสินค้าด้วย รูปแบบบรรจุภัณฑ์ เป็นแบบ บรรจุภัณฑ์เพื่อการขายปลีก บรรจุ
ภัณฑ์เพื่อการขนส่ง และ บรรจุภัณฑ์แบบแพนซี

บรรจุภัณฑ์เพื่อการขนส่งมีเรื่องราว และข้อบ่งชี้ ถูกต้องครบถ้วน เพราะ สามารถบอก
แหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ได้ เวลาขนส่งคนดูสามารถดูแล้วเข้าใจ บรรจุภัณฑ์สามารถคุ้มครองสินค้า
ไม่ให้เสียหายในระหว่างการขนส่ง เพราะ มีการคำนวณมาตรฐานต่างๆ ไว้แล้ว ต้องเลือกใช้บรรจุ
ภัณฑ์ที่เหมาะสมกับสินค้า และไม่ทำให้เสียหาย เน้นการขนส่ง ทำกล่องที่มีมาตรฐานแข็งแรง บรรจุ
ภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมกับสินค้า เพราะ เป็นผลิตภัณฑ์เฉพาะ จึงต้องออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้
เหมาะสม นอกจากนี้ยังได้รับการอบรมด้านบรรจุภัณฑ์ ทำให้บรรจุภัณฑ์มีความพอดีกับกระเป๋
บรรจุภัณฑ์ที่ใช้อยู่เป็นประเภท กล่องสี่เหลี่ยม ประเภทถุง ถุงกระดาษ ถุงพลาสติก ถุงผ้า

ด้านการสร้างสรรค์

คิดว่าผลิตภัณฑ์สินค้ามีรูปแบบที่สร้างสรรค์และโดดเด่นโดนใจผู้ซื้อสินค้า เพราะ เป็น
เอกลักษณ์เฉพาะไม่เหมือนใครในท้องตลาด หน้าตาหรือบุคลิกที่เป็นของตนเอง การใช้งาน

เหมาะสมเข้ากับวัยของลูกค้า เน้นประสิทธิภาพ มีลวดลายเป็นธรรมชาติ สวยงาม

ใช้สิ่งคลี่ใจในการออกแบบสร้างสรรค์มาจากรูปทรง รูปทรงธรรมชาติ รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น รูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอิสระ จากสิ่งของรอบตัว แนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์คือ การสร้างสรรค์ในด้านความคิด (Creative in Thinking) การสร้างสรรค์ในด้านความงาม (Creative in Aesthetic) การสร้างสรรค์ในด้านประโยชน์ใช้สอย (Creative in Function)

ใช้วิธีการใดกำหนดแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน คือ ใช้ความรู้พื้นฐานของตนเอง ใช้จินตนาการ ใช้วิจารณ์ญาณ ใช้ความบังเอิญ การระดมความคิดของกลุ่มชุมชน คำแนะนำจากกลุ่มลูกค้า ศึกษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ใช้เทคนิควิธีการประมวลกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ คือ การค้นหาความจริง การค้นหาปัญหา การตั้งสมมติฐาน การค้นหาคำตอบ การยอมรับผลจากการค้นพบ อื่นๆ คือนำมาทำจริง

ด้านความสัมพันธ์ทางศิลปะ

ผลิตภัณฑ์นำเอาความสัมพันธ์ทางศิลปะมาใช้ในการออกแบบ และการผลิต คือ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคนิคทางด้านศิลปะมาช่วยในการออกแบบและผลิตอย่างมาก มีประโยชน์ต่อความสวยงามของกระเป๋า ผลิตภัณฑ์ที่มีลวดลายจำเป็นจะต้องใช้ศิลปะเข้ามาเกี่ยวข้อง

ผลิตภัณฑ์มีรูปแบบ และสไตล์ที่มีเอกลักษณ์ เพราะ เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบและลวดลายเฉพาะตัวที่ทางกลุ่มสร้างสรรค์ขึ้นมา มีหลากหลายรูปแบบ ลูกค้าสามารถจดจำได้ง่าย ผลิตภัณฑ์มีการนำวิธีการใช้สีตามหลักการทางศิลปะ เพราะด้วยผลิตภัณฑ์ต้องมีการลงสีเส้นตามหลักทางศิลปะเพื่อความสวยงาม สีส่วนใหญ่จะมาจากวัสดุที่สั่งซื้อ และขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า การลงสีต้องมีการผสมสี ผลิตภัณฑ์บางรูปแบบก็มีหลายสี

เกี่ยวกับความความสวยงาม (Aesthetics) จะคำนึงถึงเรื่อง องค์ประกอบ รูปร่าง สี วัสดุ อื่นๆ คือความชำนาญของช่างออกแบบและการผลิต ขั้นตอนการผลิต ขั้นตอนการบรรจุ ผู้ซื้อสินค้ามีความพึงพอใจในรูปแบบผลิตภัณฑ์ เพราะ มีตลาดรองรับตลอด คุณภาพ และการใช้งาน จากที่สอบถามลูกค้าจะชอบและพอใจในผลงาน ผลิตภัณฑ์ให้คุณค่าทางความรู้สึกและทางอารมณ์ ต่อผู้ซื้อสินค้า เพราะผู้ซื้อสามารถสั่งหรือออกแบบให้ทางกลุ่มผลิตได้ตามความต้องการของลูกค้า จะติดใจในการใช้งานที่คงทน ชอบในวัสดุ ผลิตภัณฑ์ รูปแบบ

รูปแบบผลิตภัณฑ์มีการเน้นรูปแบบให้เกิดจุดสนใจ เพราะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการของตลาดโดยเน้นตามวัยของผู้ใช้งาน และเป็นการนำเสนอจุดขาย เรื่องราวต่างๆ ของกระเป๋าจะถูกบอกเล่าในเรื่องความเชื่อ ลูกค้าจะรู้สึกพอใจและถูกใจ ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีการ

จัดลำดับความสำคัญในการเน้นจุดสนใจ ในผลงานผลิตภัณฑ์ เพราะทำผลิตภัณฑ์ให้ถูกใจลูกค้าให้มากที่สุด ลูกค้าจะรู้ลักษณะผลงานคืออยู่แล้ว

ใช้หลักการสร้างความกลมกลืนทางศิลปะมาใช้ในการสร้างผลงานผลิตภัณฑ์ โดยการใช้หลักการลงสีเส้นให้เป็นที่ต้องการของตลาด การกำหนดลวดลาย และสีเส้น ดูความเข้ากันของสีเส้นระหว่างภายนอกและภายในกระเป๋า ใช้ความแตกต่างของรูปลักษณะทางศิลปะมาใช้ในการสร้างผลงานผลิตภัณฑ์ คือ ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ทุกครั้งต้องดึงเอารูปลักษณะทางศิลปะที่อยู่รอบๆ ตัวเรามาใช้ให้มากที่สุดในการออกแบบ การกำหนดลวดลาย สีเส้น ผลิตภัณฑ์ใช้ความสัมพันธ์ของจังหวะ เช่น ความถี่ห่าง สีอ่อนแก่ ช่องไฟ แสงไฟ เงา ลวดลาย ที่ให้ความรู้สึกต่อผู้พบเห็น เพราะทางกลุ่มจะเน้นให้ผลิตภัณฑ์มีความลงตัวให้มากที่สุด

ด้านคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์

คิดว่าสิ่งที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์ผลิตออกมา เป็นผลิตภัณฑ์ที่ดี มีคุณสมบัติครบถ้วน ตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ จะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัย ความแปลกใหม่ (Innovative) มีที่มา (Story) ระยะเวลาเหมาะสม (Timing) ราคาพอสมควร (Price) มีข้อมูลข่าวสาร (Information) เป็นที่ยอมรับ (Regional Acceptance) อายุการใช้งานเหมาะสม (Life Cycle) รับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริโภค

ผู้ประกอบการคิดว่าผลิตภัณฑ์มีความแปลกใหม่ (Innovative) เพราะ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ความคิดของช่างแต่ละบุคคล สินค้าที่ผลิตมั่นใจว่าออกแบบดีไซน์เอง แต่ก่อนทำเพียงสีพื้น ต่อมาพัฒนาให้มีลวดลาย คิดว่าคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่ (Innovative) เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ ประโยชน์ใช้สอย รูปแบบ วัสดุ อื่นๆ มีที่มาและมีคุณค่าในตัวผลิตภัณฑ์เอง มีลวดลายมากขึ้น

คิดว่าผลิตภัณฑ์มีประวัติความเป็นมา (Story) เพราะ เป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์โดยใช้ความคิดของกลุ่มชุมชนในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคมาตั้งแต่ปี 2539 จนถึงปัจจุบัน 12 ปี ลูกค้าจะเชื่อถือ เมื่อเขาดูประวัติความเป็นมาก็ตัดสินใจเลือกซื้อ

ประวัติความเป็นมา (Story) ของผลิตภัณฑ์ เกี่ยวข้องกับ มีต้นกำเนิด มีที่มา เล่าเรื่องได้ และคำว่า ระยะเวลาเหมาะสม (Timing) ของผลิตภัณฑ์ เกี่ยวข้องกับ ผลิตภัณฑ์ ตลาด ตามความจำเป็น ตามความเหมาะสม เกี่ยวกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์ คิดว่าผลิตภัณฑ์มี ข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค เพราะ มีที่มา สามารถตรวจสอบได้ มีคำแนะนำในการใช้งาน และการเก็บรักษา บางทีลูกค้าซื้อเป็นของฝากหรือของขวัญแล้วบอกกันต่อๆ มา

ข้อมูลข่าวสาร (Information) ของผลิตภัณฑ์ เกี่ยวข้องกับหน้าที่ และการใช้งาน ประโยชน์ใช้สอย ผู้ที่เกี่ยวข้องในองค์กร ความรู้เรื่องของผลิตภัณฑ์อย่างละเอียด การถ่ายทอด ข้อมูล ผู้บริโภค ภาพพจน์ที่ดีแก่ผลิตภัณฑ์ คิดว่าผลิตภัณฑ์ มีอายุการใช้งานที่เหมาะสม (Life Cycle) เพราะ มีความคงทนใช้ได้ยาวนาน เน้นเรื่องการผลิตให้อยู่ในกลุ่มของลูกค้า วัสดุที่ใช้มีคุณภาพ การตัดเย็บที่ประณีต แข็งแรง

ผลิตภัณฑ์มีอายุการใช้งานที่เหมาะสม (Life Cycle) เพราะคิดว่ามีคุณสมบัติเกี่ยวข้องกับ ผลิตภัณฑ์ ความแข็งแรงคงทน การใช้งานเหมาะสมกับระยะเวลา กลุ่มผู้ใช้สินค้า ราคาที่จำหน่าย ผลิตภัณฑ์ใช้งานได้ดี (Performance) เพราะ ผู้บริโภคให้การตอบรับที่ดีมาก ได้รับการตอบรับจาก ลูกค้าว่าใช้งานได้ดี คุณภาพและราคาที่เหมาะสม การตัดเย็บที่ประณีต วัสดุที่แข็งแรงทนทาน

ด้านการตลาด

การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์มุ่งเป้าหมายไปที่กลุ่ม คนทำงาน ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ และ วัยรุ่น การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์มุ่งเป้าหมายไปที่ทุกเพศ เหตุผลที่เลือกกลุ่มเป้าหมาย ดังกล่าวเพราะ ทุกเพศสามารถใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทางกลุ่มผลิตขึ้นมาได้ทั้งหมดผลิตภัณฑ์ที่ขายจะ เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และส่วนมากผู้หญิงจะใช้กระเป๋ามากกว่าผู้ชาย จะส่งผลิตภัณฑ์ จำหน่าย ณ ที่ทำการกลุ่ม จัดจำหน่ายตามงานแสดงสินค้าทั้งต่างประเทศ ศูนย์ OTOP ต่างๆ ตลาดบองมาเช่ร์ วัดเสมียนนารี ห้างสรรพสินค้า ฟิวเจอร์พาร์ครังสิต เมืองทองธานี คาร์ฟูลพัทยา ที่บ้าน ออกโรสโซว์

มีวิธีลดค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์คือ จำกัดส่วนประกอบหรือขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออก ทำให้ชิ้นส่วนหรือชิ้นงานง่ายขึ้น ใช้วัสดุอย่างอื่นแทน ใช้ชิ้นส่วนหรือวัสดุมาตรฐาน ลดการ สิ้นเปลืองของวัสดุ เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดช่วงขนาดเกินให้กว้างขึ้น ใช้วิธีการผลิตที่มีมาตรฐาน ใช้ วิธีการผลิตที่เร็วกว่าและราคาถูก เปลี่ยนแปลงแบบให้ผลิตง่ายขึ้น ชื้อชิ้นส่วนที่ถูกกว่าการผลิต ขึ้นมาเอง ใช้วิธีประกอบเป็นส่วนๆ ในการผลิต ลดหรือเพิ่มชนิดหรือขนาดของผลิตภัณฑ์ให้ เหมาะสม ผลิตภัณฑ์ประเภทที่ขายได้ดีที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์กระเป๋าหนังขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ กระเป๋าตต่างค์ทุกเพศ ใช้แบรนด์ หรือยี่ห้อ Double D Bolity และ S Ray เพราะ อยากรู้ให้ลูกค้า สามารถจดจำสินค้าได้

ผลิตภัณฑ์ประเภทใดขายได้น้อยที่สุด คือ หมอนหนัง เข็มขัด กระเป๋าตต่างค์ทุกเพศ คิด ว่าสินค้าสามารถส่งออกได้เพราะมีมาตรฐาน และพร้อมทุกด้าน สามารถผลิตสินค้าได้อย่างต่อเนื่อง และรักษาคุณภาพเดิมเพราะ มีความชำนาญ ใช้มาตรฐานเดิมในการผลิต มีการตรวจสอบคุณภาพ

คิดว่าผลิตภัณฑ์มีราคา (Price) เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค เพราะ มีการ

สำรวจราคาให้เหมาะสมกับผู้บริโภค คิดจากต้นทุนการผลิต และจากผู้ซื้อ จะเน้นเรื่องคุณภาพดี ราคาถูก คำว่า ราคาพอสมควร (Price) ของผลิตภัณฑ์ มีคุณสมบัติเกี่ยวข้องกับ ราคาขายที่เหมาะสมกับกำลังซื้อของผู้บริโภค จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ส่งไปขายในตลาด คิดว่าผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับ (Regional Acceptance) และพึงพอใจกับความต้องการของผู้บริโภค เพราะ ผู้บริโภคให้การตอบรับที่ดี จากยอดขายโดยกลุ่มลูกค้าให้การตอบรับ ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสวยงาม คำว่า เป็นที่ยอมรับ (Regional Acceptance) ของผลิตภัณฑ์ มีคุณสมบัติเกี่ยวข้องกับ ผู้บริโภค สังคม ในการกำหนดราคา (Cost) ของผลิตภัณฑ์ คำนึงถึงเรื่องเกรดของวัสดุ วิธีการผลิต ต้นทุน ระยะเวลาในการผลิต คิดว่าผลิตภัณฑ์ที่น่าออกสู่ตลาด มีการกำหนดระยะเวลาในการจัดจำหน่ายเหมาะสม เหมาะสม เพราะ มีการวางแผนอย่างถูกต้อง ขายได้เรื่อยๆ หน้าเทศกาล ออกจำหน่ายจะขายดี เช่น วันพ่อ วันแม่ คำว่า “ระยะเวลาที่เหมาะสม” คิดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับ เทศกาล อายุของผลิตภัณฑ์ อื่นๆ ทำตามเป้าหมายที่ทางกลุ่มกำหนดไว้ สินค้าผลิตออกมาตอบสนองตรงต่อความต้องการของตลาดและกลุ่มเป้าหมาย เพราะ มีการประชุมและวางแผนตลอดระยะเวลาการผลิต เวลาผลิตสินค้าต้องดูกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก ลูกค้ามักซื้อเป็นของฝาก ของขวัญ มีแนวความคิดด้านการตลาดในผลิตภัณฑ์ที่ผลิตอยู่ ทำผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ต้องการของตลาด และกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด และสนองความต้องการทางด้านผลิตภัณฑ์ให้แก่ลูกค้าที่สั่งซื้อ หรือสั่งผลิต เน้นประโยชน์ใช้สอย มีความทนทานสวยงาม อายุการใช้งานที่ยาว มีแนวความคิดด้านการขาย คือ ทำการตลาดให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด มีการส่งเสริมการขาย บริการหลังการขาย ให้ความเชื่อมั่นกับลูกค้าทุกครั้งที่ทำกรขาย โดยการอธิบายให้ลูกค้ารู้ถึงประโยชน์ ความเป็นมา ความเชื่อของผลิตภัณฑ์ มีแนวความคิดด้านการผลิตคือ ผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาด และลูกค้าให้ได้มาตรฐานเดียวกัน และรักษาคุณภาพด้านการผลิตทุกขั้นตอน เน้นรูปทรงสวยงาม มีความคงทน เหมาะต่อการใช้งาน เน้นราคาที่เหมาะสม มีคุณภาพเป็นที่ถูกใจของลูกค้า สินค้ามีแนวความคิดเกี่ยวกับสังคม คือ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการนำเศษหนังที่ไม่ใช้แล้วนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อีกครั้งหนึ่ง โดยกลุ่มชุมชนเป็นผู้ร่วมกันผลิต เน้นไปที่เป้าหมายกลุ่มคนทำงาน ให้ลูกค้าสามารถใช้ผลิตภัณฑ์ในการออกงานต่างๆ ได้ มีวิธีการเก็บรักษาสินค้า คือ มีการตรวจสอบสินค้าทุกครั้งหลังผลิต และนำไปบรรจุภัณฑ์ เก็บใส่ถุงผ้าไว้ในที่แห้ง กระดาษหนังสือพิมพ์ยัดใส่ในกระเป๋า เพื่อให้กระเป๋ารูปไม่เสียรูปทรง ผลิตภัณฑ์มีคู่แข่ง เพราะ เป็นแบบเครื่องหนังทั่วไปตามท้องตลาด เป็นแบบ ที่โรงงานอื่นๆ ก็สามารถผลิตได้เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน คือเป็นหนังปลากระเบน และกระเป๋าหนังชนิดอื่นๆ

ด้านกฎหมาย

ผลิตภัณฑ์เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดทางกฎหมาย เพราะ พยายามไม่ให้เกิดการลอกเลียนแบบ แบรินด์ เครื่องหมายการค้า ตราสินค้า คิดว่าข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอยู่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ มีทรัพย์สินทางปัญญา ยี่ห้อ ลิขสิทธิ์ ตราสินค้า รูปแบบ การส่งออก มีแบรินด์สินค้าจำนวน 1-2 แบรินด์ กระเป๋าหนังต่อใช้ Double D , D ook กระเป๋าหนังปลากระเบนใช้ S Ray และกระเป๋าหนังนกกระจอกเทศใช้ Bolity โดยแบรินด์ หรือตราสินค้าที่ใช้อยู่ เป็นของตนเอง

คิดว่าผลิตภัณฑ์เป็นผลิตภัณฑ์ที่จะต้องจดลิขสิทธิ์ เพราะป้องกันคนอื่นลอกเลียนแบบ มัน เป็นตราสินค้าจะได้เป็นแบรินด์ของกลุ่มเอง ผลิตภัณฑ์ที่มีการจดลิขสิทธิ์ คือ รองเท้า กระเป๋า และ เข็มขัด

ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าเคยส่งออกขายต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศ ญี่ปุ่น มาเลเซีย คูไบ อเมริกา จีน อินเดีย เกาหลีใต้ ลาว เขมร จีน และมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในการส่งผลิตภัณฑ์ ไปขายต่างประเทศเพราะเคยส่งออกแล้ว